

IIA – Inštitut notranjih revizorjev

Svetovalni napotek 2030-1: Ravnanje z viri

Temeljni standard v tej zvezi

2030 – Ravnanje z viri

Vodja notranje revizije mora zagotoviti, da so notranjerevizijski viri ustrezni, zadostni in učinkovito razporejeni, tako da se izpolni odobreni načrt.

Pojasnilo

Ustreznost virov se nanaša na znanje, veščine in druge sposobnosti, ki so potrebne za uresničevanje načrta. Zadostnost virov se nanaša na količino virov, ki so potrebni za uresničevanje načrta. Viri so učinkovito razporejeni, če so uporabljeni tako, da omogočajo najboljše možno uresničevanje odobrenega načrta.

1. Vodja notranje revizije je predvsem odgovoren za zadostnost notranjerevizijskih virov in tako ravnanje z njimi, ki zagotavlja izpolnitev nalog notranje revizije, ki so podrobno obrazložene v notranjerevizijski temeljni listini. To vključuje uspešno sporočanje potreb po virih in poročanje o stanju poslovodstvu in organu nadzora. Notranjerevizijski viri lahko vključujejo zaposlene, zunanje izvajalce storitev, finančno podporo in tehnološko zasnovane revizijske metode. Zagotavljanje ustreznosti notranjerevizijskih virov je končno odgovornost poslovodstva in organa nadzora organizacije; vodja notranje revizije pa naj jim pri izpolnjevanju te naloge pomaga.
2. Veščine, zmožnosti in strokovno znanje notranjerevizijskega osebja morajo biti primerni za načrtovane aktivnosti. Vodja notranje revizije bo občasno opravil presojo veščin ali pregled stanja, da ugotovi, katere posebne veščine so potrebne pri izvajanju notranjega revidiranja. Presoja veščin je zasnovana tako, da upošteva različne potrebe, ugotovljene pri oceni tveganja in v revizijskem načrtu. To vključuje presoje strokovnega znanja, jezikovne veščine, poslovno prodornost, sposobnost odkrivanja in preprečevanja prevar ter računovodsko in revizijsko strokovno znanje in izkušnje.
3. Notranjerevizijski viri morajo biti zadostni za izvajanje revizijskih dejavnosti v širino, poglobljenost in pravočasnost, ki jih pričakujeta poslovodstvo in organ nadzora, kot je navedeno v notranjerevizijski temeljni listini. Pri načrtovanju virov je treba upoštevati obseg revizijskih področij, ustrezne ravni tveganja, notranjerevizijski načrt, pričakovanja glede pokritosti in oceno nepredvidenih dejavnosti.
4. Vodja notranje revizije zagotovi tudi, da so viri učinkovito razporejeni. To vključuje dodeljevanje revizorjev, ki so strokovni in usposobljeni za določene naloge. Vključuje tudi razvijanje takega načina določanja virov in organizacijskega ustroja, ki ustreza načinu poslovanja, profilu tveganja in zemljepisni razpršenosti organizacije.
5. Z zornega kota celovitega ravnanja z viri upošteva vodja notranje revizije načrtovanje nasledstva, ocenjevanje osebja in programe njihovega razvoja ter druge vidike ravnanja z ljudmi pri delu. Vodja notranje revizije prav tako prouči potrebe notranje revizije po virih in ali so take veščine v okviru notranje revizije same že na voljo ali ne. Drugi načini reševanja potreb po virih pa vključujejo zunanje izvajalce storitev, zaposlene v drugih oddelkih iste organizacije ali specializirane svetovalce.
6. Zaradi bistvenega pomena virov vodja notranje revizije stalno obvešča poslovodstvo in organ nadzora ter se z njima pogovarja o ustreznosti virov za notranje revidiranje. Vodja notranje revizije občasno predstavi poslovodstvu in organu nadzora povzetek stanja in ustreznost virov. V ta namen pripravi vodja notranje revizije ustrezna merila, cilje in naloge spremljanja celovite primernosti virov. To lahko vključuje primerjave virov z notranjerevizijskim načrtom, vpliv občasnega pomanjkanja virov ali nezasedenosti delovnih mest, izobraževalne dejavnosti in usposabljanje ter spremembe glede posebej potrebnih veščin, ki morajo temeljiti na spremembah v poslovanju, delovanju, programih, sistemih in kontrolah organizacije.

Objavljeno januarja 2009.
